

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 12Csp/58/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2223202018
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bíróová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2024:2223202018.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudkyňou JUDr. Evou Bíróovou v spore žalobcu: UBC 2020, k. s., Bratislava, Zelinárska 6, IČO 50 052 560, správca konkurznej podstaty úpadcu: Silverside, a. s., v konkurze, Bratislava - mestská časť Ružinov, Plynárenská 7/B, IČO 50 052 560, zastúpeného advokátskou kanceláriou: VIVID LEGAL, s. r. o., Bratislava, Plynárenská 7/A, IČO 36 807 915, proti žalovanému: J. A., M.. XX.XX.XXXX, A. Q. R.Á. P., o zaplatenie istiny 4.326,58 eur s príslušenstvom a zmluvnej pokuty, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 402,44 eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 127,71 eur od 18.07.2020 do zaplatenia, zo sumy 127,71 eur od 18.08.2020 do zaplatenia, zo sumy 127,71 eur od 18.09.2020 do zaplatenia a zo sumy 19,31 eur od 18.10.2020 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

(1) Žalobca sa žalobou zo dňa 22.06.2023 (doplnenou na výzvu súdu písomným podaním z 16.10.2023) domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bol žalovaný zaviazaný k zaplateniu istiny vo výške 4.326,58 eur, úroku 1.803,06 eur, zmluvnej pokuty 603,78 eur, potom aj úroku z omeškania 5% ročne z omeškaných jednotlivých splátok (určených vo výške 127,71 eur mesačne) podľa ich splatnosti počnúc od 18.07.2020 až po 18.06.2022 - do zaplatenia, vynaložených nákladov 7 eur a k náhrade trov konania titulom nesplateného úveru. Svoj žalobný nárok odôvodnil tým, že žalovanému boli zmluvou zo dňa 07.06.2017 poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 5.000 eur s úrokom 18,27% ročne. Žalovaný úver nesplatil, dostal sa do omeškania, žalobca má preto nárok na zmluvnú pokutu (uplatnenú vo výške 10%), aj úrok z omeškania (5%). Výzvou zo dňa 20.06.2018 bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie dlžnej splátky úveru s upozornením, že žalobca môže úver zosplatiť, ak dlh neuhradí. Na majetok veriteľa (označeného v záhlaví ako úpadca) bol vyhlásený dňa 29.09.2022 konkurz, v dôsledku čoho bol úver podľa § 46 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii zosplatený dňom 30.09.2022.

V doplňujúcom podaní žalobca uviedol, že žalovaný sa do omeškania dostal s úhradou 11. splátky, na úvere uhradil celkom 1.407,81 eur, z toho započítal na istinu sumy 559,71 a 113,71 eur, na úrok sumu 717,39 eur, na upomienky sumu 17 eur. Schopnosť žalovaného úver splácať prešetril čestným vyhlásením žalovaného a zistenými informáciami o jeho rodinnom stave a finančnej situácii zo žiadosti o úver, vlastným šetrením v registroch úverov, so záverom, že žalovaný voľne disponoval voľnými zdrojmi vo výške 300 eur mesačne.

(2) Žalovanému bola žaloba doručená dňa 28.11.2023, napriek výzve súdu sa k nej nevyjadril, nárok žalobcu po vecnej (skutkovej), ani po právnej stránke nesporeval.

(3) Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

(4) Na majetok žalobcu bol vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 31K/25/2022 zo dňa 22.09.2022. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 187/2022 dňa 29.09.2022.

Podľa § 47 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ZKR) súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, možno po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu, návrhom podaným voči správcovi v súlade s týmto zákonom alebo z podnetu orgánu príslušného na konanie, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca.

Podľa § 46 ods. 1 ZKR nesplatené pohľadávky a záväzky úpadcu, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu a ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, sa od vyhlásenia konkurzu až do zrušenia konkurzu považujú za splatné, ak tento zákon neustanovuje inak; to platí rovnako pre podmienené pohľadávky, ktoré sa v konkurze uplatňujú prihláškou. Pohľadávky úpadcu spojené so záväzkom podriadenosti podľa osobitného predpisu, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu a ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, sa na účely konkurzu považujú za splatné až odo dňa ukončenia prevádzkovania úpadcovho podniku správcom po vyhlásení konkurzu.

(5) Súd vo veci vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav veci:

(6) Žalobca (úpadca) a žalovaný dňa 07.06.2017 uzavreli písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Podľa zmluvy úpadca poskytol žalovanému bezúčelový úver 5.000 eur s 18,27% úrokom ročne. Žalovaný mal úver splácať v 60 mesačných splátkach po 127,71 eur (celkom 7.662,60 eur), vždy k 17. dňu mesiaca, počnúc prvou splátkou splatnou dňa 17.07.2017, termín poslednej splátky bol určený v zmluve na 17.06.2022. Ročná percentuálna miera nákladov v zmluve bola vyčíslená na 19,62%. Súčasťou zmluvy bol v jej čl. XIV splátkový kalendár so špecifikáciou splatnosti jednotlivých splátok a určenia sumy splatenej na istine a úroku. V čl. IX zmluvy bode 1. zmluvné strany dojednali zmluvnú pokutu 12% ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania. V zmysle prehľadu platobnej disciplíny žalovaný nespĺcal úver riadne a včas od druhej splátky (do 13.04.2018 však uhradil 1.407,81 eur, a teda mal uhradené splátky do mája 2015, splátku splatnú k 17.06.2018 uhradil vo výške 3 eurá).

(7) Listom zo dňa 24.05.2018 úpadca žalovaného vyzval na úhradu dlhu na omeškanej splátke vo výške 127,71 eur. Listom zo dňa 21.06.2018 úpadca žalovaného vyzval na úhradu dlhu na omeškaných splátkach vo výške 255,42 eur a súčasne ho upozornil na možnosť zosplatnenia úveru, ak omeškanie s ktoroukoľvek splátkou presiahne tri mesiace.

Úver úpadca nezosplatnil, stal sa splatný v znení zmluvy dňom 17.06.2022.

(8) Zmluva, z ktorej žalobca svoj nárok vyvodzuje, je zmluvou o úvere upravenou v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka (OBZ). Táto zmluva patrí v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ OBZ medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Žalobca (veriteľ) poskytol žalovanému (dlžníkovi) finančné prostriedky, ktoré mal vrátiť v splátkach. Ide tu o dočasné poskytnutie finančných prostriedkov. Daný vzťah podlieha právnomu režimu zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ... (ZSÚ), bolo potrebné ho tiež preskúmať v zmysle ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (OZ) o spotrebiteľských zmluvách.

(9) Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. v platnom znení - OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podľa ods. 2 (v znení účinnom od 01.05.2014) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa ods. 5 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Podľa ods. 6 ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

(10) Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

(11) Podľa § 544 ods. 1 OZ ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Podľa ods. 2 zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne aj v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 53a ods. 1 OZ ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Žalobca si uplatnil voči žalovanej nárok na zmluvnú pokutu vo výške 10% z omeškaných splátok úveru, zmluva o spotrebiteľskom úvere v čl. IX. bode 1 obsahovala dojednanie, že „ak sa dlžník dostane do omeškania so splácaním pravidelných splátok alebo ich časti, veriteľ má právo požadovať okrem omeškaných pravidelných splátok zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12% ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania...“

Z rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 5Csp/99/2018-319 zo dňa 10.10.2019 (v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.04.2021 sp. zn. 9CoCsp/23/2020) plynie, že bolo rozhodnuté o neprijateľnosti zmluvnej podmienky veriteľa Silverside, a. s. v zmluve so spotrebiteľom v obdobnom prípade nasledovne: „Súd určuje, že zmluvné podmienky v Zmluve o úvere zo dňa 21.12.2017 uzatvorené medzi žalobcami v 1. a 2. rade a žalovaným (úpadcom) uvedené: v Článku IX.-Upozornenie na následky nesplácania, bod 1 v znení: „Ak sa Dlžník dostane do omeškania so splácaním Pravidelných splátok alebo ich časti podľa tejto Zmluvy, Veriteľ má právo požadovať okrem omeškaných pravidelných splátok zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12% p. a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania.“ a bod 4 v znení: „V prípade omeškania Dlžníka s úhradou zosplatených záväzkov má Veriteľ právo požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12% p. a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania. Bod 2. tohto článku sa použije rovnako.“ sú ako neprijateľné zmluvné podmienky neplatné.“ Vychádzajúc z § 53a Občianskeho zákonníka v obdobnom prípade strán sporu, kde na jednej strane vystupuje veriteľ a na druhej spotrebiteľ s využitím rovnakej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve (článok IX body 1,4 spotrebiteľskej zmluvy) možno konštatovať, že veriteľ si v tomto prípade v rozpore s ustanovením § 53a OZ uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty z neprijateľnej zmluvnej podmienky.

S poukazom na uvedené súd žalobu na nároku na zmluvnú pokutu zamietol.

(12) Podľa § 497 OBZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 503 ods. 1 OBZ záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Podľa ods. 2 ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Úrok bol v zmluve medzi zmluvnými stranami dohodnutý vo výške 18,27% ročne. Vychádzajúc zo štatistických údajov zverejnených na webovej stránke Národnej banky Slovenska boli priemerné úrokové miery pri úveroch (spotrebiteľské úvery a iné) so začiatočnou fixáciou sadzby od jeden do päť rokov v druhom štvrtroku 2017 v sadzbe 6,44% (v prvom Q/2017 v sadzbe 7,37%). Úroková sadzba predmetného úveru je tak viac ako dvojnásobkom (skoro trojnásobkom) priemernej sadzby úverov poskytovaných v rovnakom období. Vzhľadom na taký výrazný nepomer je podľa názoru súdu dohoda o úroku v rozpore s dobrými mravmi a preto v zmysle cit. zákonných ustanovení je táto časť zmluvy neplatná a je nepochybné, že z neplatnej dohody nemôže vzniknúť právo na plnenie. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, a teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (cit. § 53 ods. 1 OZ). Taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek je neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom. Hoci pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, určite však nie viac ako o 100% oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100% je neprijateľná a odporuje dobrým mravom (por. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/312/2015 zo dňa 24.05.2016). Súd v tejto súvislosti tiež poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“ Vzhľadom k uvedenému súd považoval dohodu o úrokoch vo výške 18,27 % ročne za absolútne neplatnú, nakoľko sa prieči dobrým mravom, a preto nárok žalobcovi na zmluvné úroky nepriznal a v tejto časti nároku žalobu žalobcu tiež zamietol. Súd na tomto mieste dáva žalobcovi do pozornosti aj jemu známe rozhodnutia týkajúce sa jeho samotného, v ktorých súdy rozhodli rovnako, a to napr. rozsudok Okresného súdu Bardejov č. k. 4Csp/21/2021-197 zo dňa 31.01.2022 (v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.11.2022 sp. zn. 18CoCsp/18/2022).

(13) Podľa § 7 ods. 1 ZSÚ veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

V znení cit. právnej úpravy bol veriteľ povinný pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako dlžníka splácať spotrebiteľský úver. Zároveň veriteľ pri posudzovaní úverovej schopnosti dlžníka vychádza z informácií a dokladov poskytnutých na jeho žiadosť samotným dlžníkom a súčasne si je veriteľ povinný sám zabezpečiť informácie o dlžníkovi z príslušných databáz, je povinný získať informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je potrebné ďalej overovať. Veriteľ musí disponovať takými informáciami o príjmoch a výdavkoch dlžníka, z ktorých bude schopný čo najobjektívnejšie posúdiť finančnú situáciu dlžníka. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver je potrebné chápať ako situáciu, keď spotrebiteľ s poukazom na svoje pravidelné príjmy a výdavky disponuje dostatkom finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať spotrebiteľský úver v predpokladanej výške. Podľa názoru súdu však v danom prípade úpadca (veriteľ) nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nakoľko nepreukázal, že skúmal výdavky žalovaného dôkladne. Skúmanie výdavkov len nahliadnutím do databáz banky a úverových registrov nie je podľa súdu dostatočné, pretože záväzky klienta nemusia vyplývať z verejných databáz, môže sa jednať o súkromné pôžičky. Tieto databázy nemôžu dať úplný obraz o výdavkoch klienta, medzi ktoré treba zaradiť aj bežné mesačné výdavky súvisiace s domácnosťou. Ak veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať úver. Z predložených listín nevyplývajú žiadne pravidelné mesačné finančné výdavky (na bývanie, telefón, zabezpečenie základných životných potrieb, ...), len jedna suma - 198,09 eur ako minimálne výdavky. Z predloženého potvrdenia zamestnávateľa zo dňa 05.06.2017 o príjme žalovaného vyplýva ukončenie pracovného pomeru v septembri 2017 (pričom pracovný pomer vznikol vo februári 2017). Ustanovenie § 2 ods. 5 Opatrenia NBS č. 10/2017 o výške nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa nezavazuje veriteľa povinnosti zisťovať reálne náklady spotrebiteľa na zabezpečenie základných životných potrieb. Iba v prípade, že by veriteľom zistené reálne náklady spotrebiteľa na zabezpečenie základných životných potrieb boli nižšie ako suma životného minima, tak pri výpočte ukazovateľa schopnosti splácať úver musí vychádzať zo sumy životného minima a nie z reálne zistených nákladov. Veriteľ je však v každom prípade povinný zisťovať reálne náklady spotrebiteľa, čo v danom prípade žalobca nepreukázal.

Podľa § 11 ods. 2 ZSÚ ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

(14) Podľa § 54a OZ premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V danom prípade, keď nárok na zmluvnú pokutu a zmluvou dojednaný úrok žalobcovi nepatrí a úpadca nemal právo úver zosplatiť, bol povinný žalovaný vrátiť žalobcovi výlučne istinu úveru, čo sú prostriedky na úvere poskytnuté (5.000 eur), navyše v dojednaných mesačných splátkach. Sumu 5.000 eur by žalovaný v znení zmluvy splácal 39 mesiacov po 127,71 eur, 40. splátka by bola vo výške 19,31 eur (od júla 2017 do októbra 2020). Keďže žalobca podal žalobu dňa 22.06.2023, splátky splatné do 17.06.2020 sú premlčané, v ktorej časti súd žalobu rovnako zamietol a dôvodným tak ostal nárok žalobcu na istine za splátky od júla do októbra 2020, a teda 3x 127,71 eur + 19,31 eur, túto čiastku (spolu 402,44 eur) žalobcovi súd preto priznal a žalovaného zaviazal k jej zaplateniu.

(15) Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Podľa § 3 ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd priznal zároveň žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania (uplatnený v súlade so zákonom) z priznanej čiastky odo dňa navrhovaného žalobcom, teda odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých splátok, keďže žalovaný sa s úhradou splátok preukázateľne dostal do omeškania.

(16) Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalovaný ako úspešnejšia strana sporu má nárok na náhradu trov, ktoré mu v konaní vznikli, žiadne trovy žalovaného však zo spisu nevyplývajú a žiadne si sám k náhrade neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť (§ 365 ods. 1 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).